

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล” สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษานอกสถานที่ที่เหมาะสมกับนักเรียนอนุบาล

ตัวอย่างประชากร

การศึกษาครั้งนี้ตัวอย่างประชากรประกอบด้วย

1. ตัวอย่างประชากรเพื่อตรวจสอบแนวปฏิบัติในรูปแบบการจัดการศึกษานอกสถานที่ ได้แก่ ผู้มีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาระดับอนุบาลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยครุอนุบาล ๕๕ คนและผู้ช่วยครุอนุบาล ๕๕ คนรวมจำนวน ๑๑๐ คน จาก ๕๕ โรงเรียน ซึ่งได้มามาโดยวิธีการสุ่มโรงเรียนอย่างง่าย จากโรงเรียนทั้งหมด ๔๖๘ โรงเรียน

2. ตัวอย่างประชากรที่ทดลองปฏิบัติตามแนวโน้มรูปแบบการจัดการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลที่สร้างขึ้น ได้แก่ นักเรียนอนุบาลปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๓๒ ของโรงเรียนอนุบาลทั้งหมด ๑๔๑ ห้องเรียน จำนวน ๑๔๑ คน ซึ่งได้มามากการสุ่มโรงเรียนแบบเจาะจง

3. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ประเมินผลหลังการทดลองปฏิบัติตามรูปแบบการจัดการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล ได้แก่

3.1 นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ของโรงเรียนอนุบาลทั้งหมด ๑๔๑ ห้องเรียน จำนวน ๑๔๑ คน ซึ่งเป็นตัวอย่างประชากรกลุ่มเดียวกันข้อ ๒

3.2 ครุและผู้บันทึกการเรียนอันบุลезн้อยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทดลองนำแนวปฏิบัติในรูปแบบการจัดการศึกษานอกสถานที่ไปใช้ จำนวน 14 คน

3.3 ผู้ปกครองของนักเรียนอันบุลезн้อยที่ไปศึกษานอกสถานที่จำนวน 141 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย

1. รูปแบบเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนอันบุลезнิ่งประกอบด้วยขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนอันบุลезнิ่ง

2. แบบตรวจสอบแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนอันบุลезнิ่งประกอบด้วย

2.1 แบบตรวจสอบแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษานอกสถานที่โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2 แบบตรวจสอบแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษานอกสถานที่โดยครุอันบุลезнิ่งและผู้บันทึกการเรียนที่มีชั้นอนบุลезнิ่ง ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ

3. แบบทดสอบผลลัพธ์ทางการเรียน

แบบทดสอบผลลัพธ์ทางการเรียนประกอบด้วยแบบทดสอบด้วยรูปภาพและแบบบันทึกการสัมภาษณ์ ใช้ทดสอบผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนอันบุลезн้อย ก่อนและหลังการจัดการศึกษานอกสถานที่ตามรูปแบบการจัดการศึกษานอกสถานที่ที่สร้างขึ้น โดยแบ่งตามเนื้อหาและกลุ่มตัวอย่าง คำถามในแบบทดสอบด้วยรูปภาพและแบบบันทึกการสัมภาษณ์ใช้คำถามเดียวกันหรือใกล้เคียงกันมากที่สุด แบบทดสอบผลลัพธ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นมาได้ผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร Kuder and Richardson สูตรที่ 20 ได้ค่าความเที่ยง (r_{xx}) ของแบบทดสอบชุดที่ 1 ถึง 6 ตามลำดับดังนี้ คือ

ชุดที่ 1 คลินิกกันตกรรม	$r_{xx} = 0.75$
ชุดที่ 2 สวนสัตว์	$r_{xx} = 0.63$
ชุดที่ 3 วัด	$r_{xx} = 0.87$
ชุดที่ 4 พาร์คไม่	$r_{xx} = 0.93$

ชุดที่ 5 พิพิธภัณฑ์กรมสุวรรณหิน ท่าหารนก $r_{xx} = 0.89$

ชุดที่ 6 สวนญี่ปุ่น $r_{xx} = 0.73$

4. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

ผู้วิจัยได้สร้างแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม เพื่อบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนอย่างละเอียดขณะที่ศึกษาอักษรสถานที่ตามรูปแบบการจัดการศึกษาอักษรสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล การบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนี้ใช้บันทึกเป็นรายบุคคล โดยผู้วิจัยบันทึกวิ่งกับครุชี่ผ่านการอบรมวิธีใช้แบบบันทึกนี้จากผู้วิจัยแล้ว พร้อมทั้งบันทึกภาพนักเรียนในระหว่างดำเนินกิจกรรม

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของครุ ผู้บริหาร และผู้ปกครอง

แบบสอบถามความคิดเห็นนี้ใช้สอบถามความคิดเห็นของครุ ผู้บริหาร และผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลหนุน้อยที่มีต่อการจัดการศึกษาอักษรสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลในด้านต่าง ๆ ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขและผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

การดำเนินการวิจัย

เมื่อผู้วิจัยสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาอักษรสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลและได้ด้วยอย่างประ瘴การแล้ว จึงดำเนินการพัฒนารูปแบบตามขั้นตอนดังนี้

1. นำรูปแบบการจัดการศึกษาอักษรสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล (ฉบับร่าง) ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ครุอนุบาลและผู้บริหารโรงเรียนที่มีขั้นอนุบาลจำนวน 110 คน จาก 55 โรงเรียน พิจารณาตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็นในแบบตรวจสอบแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาอักษรสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล
2. นำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ครุอนุบาล และผู้บริหารโรงเรียนที่มีขั้นอนุบาลมาปรับปรุงรูปแบบการจัดการศึกษาอักษรสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล
3. บันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะศึกษาในห้องเรียน
4. ทดสอบนักเรียนที่เป็นด้วยอย่างประ瘴การก่อนนำไปศึกษาอักษรสถานที่ โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งประกอบด้วย 2 ตอน คือการทดสอบด้วยรูปภาพและการสัมภาษณ์
5. ทดลองจัดการศึกษาอักษรสถานที่ตามรูปแบบการจัดการศึกษาอักษรสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลที่ปรับปรุงแล้วให้แก่นักเรียนอนุบาลขั้นปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 141 คนของ โรงเรียนอนุบาลหนุน้อย โดยทดลองจักระดับขั้นละ 2 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 6 ครั้ง และบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเมื่อศึกษาอักษรสถานที่ระดับละ 2 ครั้ง

6. ทดสอบนักเรียนหลังการศึกษาอกสตานที่โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7. นำแบบสอนตามความคิดเห็นสอนตามครู ผู้บริหารและผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาล
ทุนน้อยเกี่ยวกับการทดลองจัดการศึกษาอกสตานที่
8. นำผลจากข้อ 3 ถึง 7 มาพัฒnarูปแบบการจัดการศึกษาอกสตานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลแสดงไว้ใน
เป็นฉบับที่พัฒนาแล้ว

ขั้นตอนของการพัฒnarูปแบบการจัดการศึกษาอกสตานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลแสดงไว้ใน
แผนภูมิที่ 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 4 แสดงกระบวนการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษากลุ่มนักเรียนอนุบาลที่สำหรับนักเรียนอนุบาล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลในการสร้างเครื่องมือ และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในการสร้างเครื่องมือ

วิเคราะห์ความเที่ยงของแบบทดสอบผลลัพธ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร กูเดอร์ - วิชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) K-R 20

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม

2.1 วิเคราะห์แบบตรวจสอบแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษากลุ่มสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล โดยใช้ค่าความถี่

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบผลลัพธ์ทางการเรียนก่อนและหลังการศึกษากลุ่มสถานที่ ทั้ง 2 ครั้ง และโดยการทดสอบค่า t (t-test)

2.3 วิเคราะห์แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละของนักเรียนทั้งหมด และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเมื่อศึกษาในห้องเรียน และศึกษากลุ่มสถานที่

2.4 วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของครู ผู้บริหาร และผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลหนุน้อยที่มีต่อการจัดการศึกษากลุ่มสถานที่ โดยหาความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

รูปแบบการจัดการศึกษากลุ่มสถานที่ที่พัฒนาขึ้นนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการไปตามลำดับขั้นตอนจนได้รูปแบบที่เหมาะสม เริ่มตั้งแต่การตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ครุอุนุบาลและผู้บริหารโรงเรียนที่มีขั้nonบุนนาล การทดลองจัดการศึกษากลุ่มสถานที่ให้กับนักเรียนอนุบาลทั้ง 3 ระดับชั้น แล้วประเมินผลลัพธ์ทางการเรียน พฤติกรรม ตลอดจนวิเคราะห์ผลความคิดเห็นของครู ผู้บริหาร และผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลมาพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษากลุ่มสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนอนุบาลสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นทั่วไปต่อการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล

ผู้ทรงคุณวุฒิ ครุอุบลและผู้บริหารส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า การจัดการศึกษานอกสถานที่ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อนักเรียนอนุบาลและควรจัดให้แก่นักเรียนอนุบาล เพราะส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี นอกจากนี้ยังเห็นว่าการจัดการศึกษานอกสถานที่สามารถจัดให้สอดคล้องกับแนวและแผนการจัดประสบการณ์ ขั้nonุบาลปีที่ 1, 2 และ 3 และการมีการระบุไว้ในแนวและแผนการจัดประสบการณ์นี้ด้วย

2. ความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล (ฉบับร่าง) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ครุอุบลและผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีดังนี้

2.1 การวางแผน ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นว่าควรวางแผนการจัดการศึกษานอกสถานที่ ระยะยาวว่ามีกันระหว่างครุและผู้บริหาร ให้สอดคล้องกับแนวและแผนการจัดประสบการณ์ขั้nonุบาล ควรกำหนดวัดถูกประสงค์เฉพาะในการศึกษาแต่ละครั้ง และให้ข้อเสนอแนะว่าควรเพียงใด โครงการ มีการกำหนดเป็นขั้นตอนที่สำคัญไว้ทั้งขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการ ขั้นสรุปประเมินผล นอกจากนี้ยังเสนอแนะว่า หากมีการเตรียมการที่ดี จะทำให้การศึกษานอกสถานที่ไม่ยุ่งยาก ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าควรวางแผนการจัดการศึกษานอกสถานที่ ให้แก่นักเรียนอนุบาลปีละ 4-6 ครั้ง หรืออย่างน้อยปีละ 1-2 ครั้ง

2.2 การเลือกและกำหนดสถานที่ ผู้ดูแลแบบสอนตามเห็นว่า ก่อนพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ควรแจ้งให้เจ้าของสถานที่ทราบล่วงหน้า และควรหาโอกาสไปสำรวจสถานที่ก่อนพานักเรียนไปศึกษา การเลือกสถานที่ควรริบูรณ์ไว้เรียนแล้วออกไปสู่สถานที่สำคัญตามลำดับ ไม่ควรใช้เวลาเดินทางนานกินไป เป็นสถานที่ที่มีห้องน้ำสะอาด คนไม่หลอกหลอน และเป็นที่ที่ผู้ปกครองไม่มีโอกาสพาไปนอกจากนี้ การเลือกสถานที่ควรคำนึงถึงวัฒธรรมท้องถิ่นด้วย ควรมีการจัดทำรายการสถานที่ ที่อยู่ หมายเลขอ้างอิงที่ไว้ด้วย มีการเสนอแนะว่า รู้บ้างความจัดสถานที่และให้บริการสำหรับการศึกษานอกสถานที่แก่นักเรียน และหน่วยงานที่มีเด็กไปศึกษานอกสถานที่บ่อย ๆ ควรเตรียมข้อมูล และกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม ควรติดต่อประสานงานกับเจ้าของสถานที่ล่วงหน้า เพื่อให้ทราบรายละเอียดต่าง ๆ ก่อนพานักเรียนไปศึกษา

2.3 การกำหนดระยะเวลา ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นว่า ควรใช้เวลาในการศึกษานอกสถานที่ประมาณครึ่งวัน ควรกำหนดเวลาไป - กลับ ให้แน่นอน ส่วนค่าใช้จ่ายนั้น ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการออกแบบค่าใช้จ่าย

2.4 ส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง ผู้ดูแลแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นว่า ก่อนพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ จำเป็นต้องให้ผู้ปกครองทราบรายละเอียดการศึกษานอกสถานที่และลงลายมือชื่อนอนุญาต ทุกครั้ง และในการจัดการศึกษานอกสถานที่ ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการออกแบบค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการขอความคิดเห็น ความร่วมมือ และประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้ปกครองให้ร่วมกิจกรรมด้วย

2.5 การเตรียมตัวครู ผู้ดูดลองแบบสอน datum เห็นว่า ครูต้องเตรียมตัวและทีกิจกรรมข้อมูลก่อนล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า 1 สัปดาห์ ความมีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูในการจัดการศึกษาออกสถานที่

2.6 การเตรียมตัวนักเรียน ผู้ดูดลองแบบสอน datum ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรให้โอกาสสนับสนุนใน การวางแผนดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อนและครู ความมีความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพของการเดินทาง สถานที่ การปฏิบัติตามข้อตกลง ความมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นก่อนการเดินทาง และความมีการฝึกการยานพาหนะ การปฏิบัติตาม รวมทั้งการใช้คำพูดและกริยาท่าทางให้เหมาะสม

2.7 การเตรียมมาตรการด้านความปลอดภัย ผู้ดูดลองแบบสอน datum ส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดผู้ดูแล นักเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ และความปลอดภัย ความมีอัตราส่วนของผู้ใหญ่ 1 คน ต่อนักเรียน 4-6 คน และมีข้อเสนอแนะว่าจำนวนบุคลากรอาจเป็น 1 ต่อ 10-12 คน ก็ได้ ขึ้นอยู่กับสถานที่และอายุของเด็ก ตลอดจนควรฝึกให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะศึกษาออกสถานที่ ถ้าครูไม่เพียงพออาจขอความร่วมมือกับ ผู้ปกครองได้ นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าการประกันอุบัติเหตุสำหรับนักเรียนเป็นสิ่งที่ควรจัดให้แก่นักเรียนด้วย

2.8 การสรุป ประเมินผล ผู้ดูดลองแบบสอน datum ส่วนใหญ่เห็นว่า หลังจากการไปศึกษา ออกสถานที่ความมีการสรุป ประเมิน และติดตามผลการเรียนของนักเรียน เช่น ชักถาม นาบนาบทัศนคติ การสร้าง ผลงานจากสิ่งที่พบเห็นมา เป็นต้น ความมีการสรุป ประเมินผลและรายงานให้ผู้ปกครอง และผู้บริหารทราบ ทุกครั้ง

2.9 การเขียนรูปแบบการจัดการศึกษาออกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลควรเขียนบนหน้า หลักการและเหตุผล เพื่อしながらการและขั้นตอนในรูปแบบกฎหมายด้วย

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดและไม่จัดการศึกษาออกสถานที่

ผู้บริหารโรงเรียนที่มีขั้นตอนน้ำเสียงส่วนใหญ่ดูดลองแบบสอน datum ว่าควรจัดการศึกษาออกสถานที่ให้ แก่เด็ก และควรจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 มากที่สุด รองลงมาคือ อนุบาลชั้นปีที่ 2 และ อนุบาลชั้นปีที่ 1 คือร้อยละ 72.7 61.8 และ 50.9 ตามลำดับ และจัดปีละ 1-2 ครั้ง

ส่วนใหญ่ที่โรงเรียนจัดการศึกษาออกสถานที่ให้กับนักเรียน เพราะคำนึงถึงประโยชน์และเห็น ความสำคัญในด้านการเรียนรู้และฝึกเด็ก เด็กได้เปลี่ยนบรรยากาศการเรียน สร้างความสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีผู้เสนอว่าควรเป็นนโยบายระดับชาติในการจัดการศึกษาออกสถานที่ให้กับนักเรียนอนุบาล สถานที่ที่โรงเรียน เคยพานักเรียนไปศึกษา ได้แก่ สวนสัตว์คุ้มสิต สวนสยาม ชาฟารีเวิลด์ พระบรมมหาราชวัง วัดพระแก้ว สถานีประมงน้ำจืด โรงโภนสวนจิตรลดา สถานที่สำรวจครบวงจร โรงนมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วัฒนธรรม และท้องฟ้าจำลอง

สาเหตุที่โรงเรียนไม่จัดการศึกษาออกสถานที่ให้แก่นักเรียน เพราะเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัย เวลาเดินทาง อากาศเป็นพิษ เห็นว่านักเรียนอนุบาลยังเล็กเกินไปไม่เหมาะสมที่จะพาไปนอกสถานที่ มีปัญหา ในเรื่องการดูแลเด็ก การเตรียมอุปกรณ์ของใช้ และผู้ปกครองไม่เห็นด้วยและไม่ร่วมมือ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอนุบาลหนุ่น้อย เมื่อทดลองศึกษาออกแบบที่ตามรูปแบบการจัดการศึกษาออกแบบที่สำหรับนักเรียนอนุบาล

ผลการทดสอบนักเรียนอนุบาลหนุ่น้อยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังศึกษาออกแบบที่ทั้ง 2 ครั้ง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรอบด้าน โดยครั้งที่ 1 ขั้nonุบาลปีที่ 2 สูงมากที่สุด รองลงมาคือ ขั้nonุบาลปีที่ 3 และขั้nonุบาลปีที่ 1 ครั้งที่ 2 ขั้nonุบาลปีที่ 2 สูงมากที่สุด รองลงมาคือ ขั้nonุบาลปีที่ 1 และ 3

5. ผลการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนอนุบาลหนุ่น้อย เมื่อทดลองศึกษาออกแบบที่ตามรูปแบบการจัดการศึกษาออกแบบที่สำหรับนักเรียนอนุบาล

จากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนอนุบาล โรงเรียนอนุบาลหนุ่น้อยขณะศึกษานอกสถานที่ พบว่า คะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยรวมทุกพฤติกรรม จำแนกตามระดับขั้นเมื่อศึกษาออกแบบที่ครั้งที่ 1 และ 2 สูงกว่าเมื่อศึกษาในห้องเรียน และพบว่า คะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยทุกพฤติกรรมเมื่อศึกษาออกแบบที่ครั้งที่ 2 จะสูงกว่าเมื่อศึกษาออกแบบที่ครั้งที่ 1

ส่วนคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ย รายพฤติกรรมแยกตามระดับขั้น พบว่า ขั้nonุบาลปีที่ 1, 2 และ 3 คะแนนพฤติกรรมเฉลี่ย เมื่อศึกษาออกแบบที่ทั้ง 2 ครั้ง จะสูงกว่าเมื่อศึกษาในห้องเรียน และคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเมื่อศึกษาออกแบบที่ครั้งที่ 2 จะสูงกว่าเมื่อศึกษาออกแบบที่ครั้งที่ 1 ทุกพฤติกรรม แต่มีข้อสังเกตว่า คะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเมื่อศึกษาออกแบบที่ ครั้งที่ 1 (ไปวัด) ในขั้nonุบาลปีที่ 2 บางพฤติกรรม น้อยกว่าเมื่อศึกษาในห้องเรียน ซึ่งได้แก่ 5 พฤติกรรม คันนีคือ ช่วงความสนใจ พุดแสดงความคิดเห็น ช่างซักช่างถ่าน กล้าแสดงออก รู้จักการรอคอย

นอกจากนี้ คะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยรายพฤติกรรม รวมทุกระดับขั้น พบว่า คะแนนพฤติกรรมเฉลี่ย เมื่อศึกษาออกแบบที่ทั้ง 2 ครั้ง สูงกว่าเมื่อศึกษาในห้องเรียน และคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเมื่อศึกษาออกแบบที่ครั้งที่ 2 สูงกว่าครั้งที่ 1 ทุกพฤติกรรม

6. ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร โรงเรียนภายหลังนำรูปแบบการจัดการศึกษาออกแบบที่สำหรับนักเรียนอนุบาลไปทดลองใช้

ภายหลังการนำรูปแบบไปทดลองใช้จัดการศึกษาออกแบบที่สำหรับนักเรียนอนุบาลทั้ง 2 ครั้ง ครูและผู้บริหาร โรงเรียนอนุบาลหนุ่น้อย ให้ความคิดเห็นว่า สถานที่ที่เลือกจัดให้กับนักเรียนมีความเหมาะสม สะอาด ปลอดภัย ไม่ไกลกันไป และมีความสอดคล้องกับหน่วยประสบการณ์ ส่วนข้อดีของการจัดการศึกษาออกแบบที่ต่อนักเรียน คือ นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง และเรียนรู้ด้านจุดมุ่งหมายที่วางแผนไว้ เรียนอย่างมีความสุข สนุกสนาน และดีเด่น นอกจากนี้ยังฝึกให้นักเรียนได้รู้จักการคุ้มครองและเรียนรู้ที่จะรักษาภูมิคุ้มกัน ฯ ส่วนข้อเสียของการทดลองจัดการศึกษาออกแบบที่นั้น ไม่มีผู้ใดระบุว่ามีข้อเสียเลย

ข้อเสนอแนะของครูและผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่เสนอว่าการจัดแต่ละครั้งควรคำนึงถึงเรื่องที่จะให้นักเรียนได้รับความรู้ สนุกสนาน น่าสนใจ และปลอดภัย สำหรับการไปร่วมศึกษาอวกาศสถานที่นั้นครบทุกคนเต็มใจที่จะไป เพราะเห็นว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุกสนาน ได้เปลี่ยนบรรยากาศการเรียน เด็กได้รับความรู้และประสบการณ์ตรง ง่ายต่อการอธิบาย เพราะใช้สื่อจากของจริง นักเรียนได้รับความอนุญาติก้าวเข้าไปในสถานที่ ไม่ต้องเดินทางไกล ไม่ต้องเสียเวลา

7. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนภายหลังการนำรูปแบบการจัดการศึกษาอวกาศสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลไปทดลองใช้

7.1 ความคิดเห็นทั่วไปต่อการศึกษาอวกาศสถานที่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอนุบาลหนุนอยู่ส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการศึกษาอวกาศสถานที่มีความสำคัญและควรจัดให้กับนักเรียนอนุบาล สถานที่ที่ผู้ปกครองคิดว่าควรจัดให้นักเรียนไปศึกษา 10 อันดับแรก ได้แก่ สวนสัตว์ พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ วัด ห้องฟ้าจำลอง พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติโบราณสถานที่สำคัญ ท่าอากาศยาน โรงเรียนอื่น พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ ฟาร์มโคนม จำนวนครั้งที่ควรจัด การศึกษาอวกาศสถานที่ส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดปีละ 3-4 ครั้ง รองลงมา 1-2 ครั้ง สำหรับค่าใช้จ่ายนั้นผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าควรเป็นความรับผิดชอบของผู้ปกครองเพียงบางส่วน รองลงมาคือผู้ปกครองรับผิดชอบทั้งหมด

ส่วนประกายหนึ่งของการจัดการศึกษาอวกาศสถานที่ให้แก่นักเรียนอนุบาลนั้นผู้ปกครองมีความเห็นว่า ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี เข้าใจง่าย เพราะเรียนจากของจริง และประสบด้วยตนเอง นักเรียนจะเข้าใจธรรมชาติในสภาพที่เป็นจริง ทำให้นักเรียนมีความรู้รอบตัว ในบางโอกาสจะได้พบเห็นสิ่งที่ผู้ปกครองไม่มีโอกาสพาไป การศึกษาอวกาศสถานที่เป็นการปลูกฝังให้นักเรียนลังเล ก้นค้น รู้จักและทำความรู้ด้วยตนเองอကเวลาเรียน นักเรียนได้พัฒนาความคิดและบุคลิกภาพ สร้างเสริมความอยากรู้อยากเห็น และรู้จักgapปัญหา สร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์ และการนำประสบการณ์มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะคุ้นเคยกับสถานที่ต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม มีความสนุกสนาน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง และยังเกิดความภูมิใจในประสบการณ์ที่พัฒนา

นอกจากนี้ ผู้ปกครองได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ทางโรงเรียนหรือรัฐบาลควรส่งเสริมการจัดการศึกษาอวกาศสถานที่ให้แก่นักเรียน ควรระบุวัดถูกประสงค์ของการจัดการศึกษาอวกาศสถานที่ให้ขาดเจน และบรรจุไว้ในหลักสูตรของโรงเรียน โดยคำนึงถึงความสำคัญของการศึกษาในห้องเรียนไปพร้อมกันด้วย การจัดการศึกษาอวกาศสถานที่ แต่ละครั้งควรให้สอดคล้องกับการจัดในครั้งต่อไป และควรปลูกฝังความรักและห่วงใยรวมชาติรอบด้วย

7.2 ความคิดเห็นต่อการนำรูปแบบการจัดการศึกษาอวกาศสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลไปทดลองใช้ ผู้ปกครองโรงเรียนอนุบาลหนุนอยู่ส่วนใหญ่เห็นว่าการเลือกสถานที่ควรให้สอดคล้องกับสิ่งที่เรียนในชั้นเรียน ในขณะศึกษาควรมีเจ้าหน้าที่อธิบายด้วย สถานที่ควรเหมาะสมกับวัย มีความปลอดภัย สะอาด และควรเลือกสถานที่ที่พ่อแม่มีโอกาสพาไป หรือเป็นสถานที่ที่ดูแลนักเรียนได้ง่าย ไม่เป็นภาระกับครูมากเกินไป ควรเตรียม

นักเรียนล่วงหน้าก่อนเดินทาง 2-3 วัน เพื่อให้ทราบถึงวิธีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้น ความมีการขออาสาสมัครจากผู้ปกครองร่วมไปศึกษาณอกสถานที่กับทางโรงเรียนและขึ้นทะเบียนไว้ ผู้ปกครองควรได้รับทราบโครงการการศึกษาณอกสถานที่ในช่วงที่ฝันดูกุ๊ก หรืออากาศร้อนจนเกินไป และไม่ควรใช้เวลาเดินทางนานเกินไป

ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจประชากรหลังจากที่เคราะห์ข้อมูลแล้ว ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนารูปแบบในการจัดการศึกษาณอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลและทำให้ผู้วิจัยมั่นใจว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เมื่อกระทั่งรูปแบบฉบับร่างที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ (ดังแสดงในแผนภูมิที่ ๕) พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าเหมาะสมและเหมาะสมที่สุด นอกจากนั้นครุอนุบาลและผู้บริหารโรงเรียนจำนวน ๑๑๐ คน ยังได้แสดงความคิดเห็นต่อแนวปฏิบัติฉบับร่างว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งเป็นส่วนใหญ่ นอกนั้นเห็นด้วยในทุกข้อ

อนึ่ง เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ประกอบในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้แก่ แบบตรวจสอบแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาณอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอนุบาล ได้ผ่านความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั้ง ๖ ชุดมีค่าความเที่ยง ระหว่าง ๐.๘๓-๐.๙๓

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อคิดเห็นต่าง ๆ มาพัฒnarูปแบบ การจัดการศึกษาณอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล และได้กำหนดขั้นตอนในรูปแบบ ดังแสดงในแผนภูมิที่ ๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ ๕ แสดงขั้นตอนด่าง ๆ ในรูปแบบการจัดการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล (ฉบับร่าง)

แผนภูมิที่ ๖ แสดงขั้นตอนต่าง ๆ ในรูปแบบการจัดการศึกษานอกสถานที่ สำหรับนักเรียนอนุบาล(ฉบับที่ พัฒนาแล้ว)

รูปแบบการจัดการศึกษาอกสตานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล

หลักการและเหตุผล

การศึกษาอกสตานที่เป็นการศึกษาจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวโรงเรียนทั้งหมดอย่างมีคุณค่าและน่าสนใจ ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยผ่านประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริง การจัดการศึกษาอกสตานที่มีคุณค่าต่อการศึกษาของนักเรียน ดังนี้คือ

1. การศึกษาอกสตานที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นการเรียนรู้โดยผ่านประสบการณ์ตรงทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ตนศึกษา และประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้
3. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนส่วนใหญ่สนใจ กิจกรรมที่มีความสนุกสนาน และกระตือรือร้นที่จะเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี เพราะการเรียนรู้จะเกิดได้หากผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข
4. ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการแสวงหาความรู้ ได้แก่ การใช้ภาษาสันฝายทั้ง 5 ภาษาสำรวจ เก็บข้อมูล และสรุปผล เป็นการพัฒนาความคิดและความสามารถควบคู่กันไป
5. เพื่อให้นักเรียนเกิดความชื่นชมต่อความสามารถตามธรรมชาติ เห็นคุณค่าของศิลปะ วัฒนธรรม เป็นการปลูกฝังทักษะที่ต้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
6. เพื่อให้นักเรียนได้ประสบการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตในสังคม เช่น การรอคอย ความอดทน ต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ฝึกการแก้ปัญหา ความรับผิดชอบ เพราะต้องเผชิญต่อสภาพการณ์ที่ไม่คุ้นเคย ช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดี พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเรียนรู้ทักษะทางสังคม และการใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นอย่างดี

จะเห็นว่าการจัดการศึกษาอกสตานที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อเด็กเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะนักเรียนอนุบาล เพราะสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมพัฒนาการของเด็กอยู่เสมอทุกด้านทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา อีกทั้งยังช่วยเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนตอบสนองต่อคุณค่าและน่าสนใจในการเรียนที่มุ่งจะให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง นับเป็นการศึกษาเพื่อชีวิตอย่างแท้จริง ด้วยเหตุดังกล่าวโรงเรียนอนุบาลจึงควรจัดการศึกษาอกสตานที่ให้กับนักเรียนอนุบาลเป็นอย่างยิ่ง

แนวปฏิบัติในการจัดการศึกษานอกสถานที่

เนื่องจากการจัดการศึกษานอกสถานที่มีทั้งคุณค่าและความจำเป็นต่อการเรียนรู้และสร้างเสริมพัฒนาการทุกด้านของนักเรียนอนุบาล ดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น หากได้มีการวางแผนเตรียมการจัดการศึกษานอกสถานที่อย่างมีขั้นตอนแล้ว ย่อมทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดี ทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ และลดปัญหาในการจัดการได้เป็นอย่างดี

แนวปฏิบัติในการจัดการศึกษานอกสถานที่สำหรับโรงเรียนอนุบาล แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนศึกษานอกสถานที่
2. ขั้นขณะศึกษานอกสถานที่
3. ขั้นหลังศึกษานอกสถานที่

แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นก่อนศึกษานอกสถานที่

ก่อนพานักเรียนอนุบาลไปศึกษานอกสถานที่ ควรเตรียมการล่วงหน้า ดังนี้

1. วางแผนการจัดการศึกษานอกสถานที่

ครูและผู้บริหารโรงเรียนควรร่วมกันวางแผนจัดการศึกษานอกสถานที่ร่วมกันโดยตลอดนับตั้งแต่การศึกษาในแต่ละระดับชั้น โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแนวและแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล ให้เหมาะสมกับพัฒนาการและวุฒิภาวะของนักเรียนแต่ละระดับชั้น โดยจัดประมาณปีละ 3-4 ครั้ง หรืออย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง การจัดการศึกษานอกสถานที่ควรคำนึงถึงประสบการณ์หลาย ๆ ด้านที่นักเรียนควรจะได้รับ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้ดีที่สุด ให้แก่นักเรียน

การวางแผนการจัดการศึกษานอกสถานที่แต่ละครั้งควรเขียนเป็นโครงการ เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่และลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

รายละเอียดของโครงการ ควรประกอบด้วย

ชื่อโครงการ
หลักการและเหตุผล
วัตถุประสงค์

เป้าหมาย
 วิธีดำเนินการ และจัดกิจกรรม
 ขั้นก่อนศึกษาอกสตานที่
 ขั้นขณะศึกษาอกสตานที่
 ขั้นหลังศึกษาอกสตานที่
 ผู้รับผิดชอบ
 ระยะเวลา กำหนดการในการจัดกิจกรรม
 สตานที่
 งบประมาณ
 ข้อเสนอแนะ

2. เลือกและกำหนดสถานที่เพื่อครั้ง

การเลือกสถานที่จำเป็นต้องเลือกสถานที่ให้เหมาะสมกับหน่วยการสอน และสามารถส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ลิ่งที่ควรนำมาเป็นปัจจัยประกอบการตัดสินใจในการเลือกสถานที่นี้ดังต่อไปนี้

2.1 เนื้อหาประสบการณ์และพัฒนาการที่ต้องการส่งเสริม สถานที่จะต้องตอบสนองจุดประสงค์ของการเรียนการสอนของหน่วยการสอนตามแนวและแผนการจัดประสบการณ์

2.2 กลุ่มนักเรียนที่จะไปศึกษาอกสตานที่ ควรพิจารณาให้สถานที่เหมาะสมกับวัย สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ควรจะไปศึกษาในสถานที่ที่ครุภาระลดลงและนักเรียนได้อย่างใกล้ชิด และเนื้อหาความรู้ที่จะได้รับจากการศึกษาในสถานที่นั้น มีความชัดเจนอย่างกว่าที่จัดให้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 และ 3

2.3 พิจารณาถึงระยะเวลาที่จะไป

2.3.1 ระยะเวลาในการเดินทาง ต้องไม่ใช้เวลาในการเดินทางนานเกินไป ควรคำนึงถึงทั้งระยะเวลาและสภาพการจราจรที่จะไม่ทำให้นักเรียนเหนื่อย เพลียหรือเบื่อหน่าย ซึ่งอาจเป็นผลให้นักเรียนหมดความสนใจและความกระตือรือร้นได้ บางครั้งสถานที่ที่คิดว่าเหมาะสมที่สุดและดีที่สุดสำหรับเนื้อหาหลักสูตรต่อการเรียนรู้ของเด็ก อาจจะอยู่ไกลมากทำให้ต้องใช้เวลาในการเดินทางนานเกินไป ที่ต้องเลือกสถานที่ที่ใกล้กว่าแม้จะได้เนื้อหาอย่างไปบ้าง ดังนั้นระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนอนุบาลควรใช้เวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง อีกใช้เวลาเดินทางน้อยเท่าไหร่ก็ยิ่งเป็นผลดีกับนักเรียนเท่านั้น

2.3.2 ความปลอดภัยของการเดินทางและสถานที่ สภาพของเส้นทางไม่ควรทุรกันดาร เป็นหลุมเป็นบ่อ หรือน้ำท่วม เพราะอาจทำให้การเดินทางลำชา gek อันตรายกับนักเรียนได้ง่ายและสถานที่ไม่ควรมีสิ่งที่อาจเป็นอันตรายกับเด็กเล็ก

2.3.3 ลำดับการเลือกสถานที่ ควรเริ่มต้นจากสิ่งแวดล้อมรอบโรงเรียนไปยังสถานที่สำคัญ ในหมู่บ้านที่นักเรียนสามารถเดินไปเองได้ เมื่อนักเรียนมีประสบการณ์ในการศึกษานอกสถานที่เพื่อสมควรแล้วจึงเลือกสถานที่ที่เดินทางโดยใช้พาหนะด้วยไป

2.3.4 สถานที่ที่จะไปศึกษา จะต้องมีค่าให้นักเรียนไปศึกษาได้ในช่วงเวลาที่จัดการศึกษานอกสถานที่ ให้กับนักเรียน ครุครวハウือโอกาสไปสำรวจสถานที่ก่อนจะพานักเรียนไป เพราะอาจเกิดปัญหาที่ไม่คาดคิดมาก่อน

3. กำหนดระยะเวลา

ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลต้องพิจารณาถึง

- 3.1 ช่วงเวลา ควรจัดในช่วงครึ่งวันช้า เนื่องในช่วงบ่ายนักเรียนต้องการการพักผ่อน และเวลาในการจัดกิจกรรมต้องไม่รบกวนเวลาอาหาร หรือเวลาอนุของเด็ก
- 3.2 ควรจัดให้นักเรียนไปศึกษาในช่วงวันที่อากาศดี ไม่ควรจัดในช่วงฤดูฝนหรืออากาศร้อนจนเกินไป
- 3.3 ควรกำหนดเวลาที่จะทำกิจกรรมล่วงหน้า และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบล่วงหน้าก่อนการเดินทาง

4. กะประมาณค่าใช้จ่ายหรืองบประมาณ

ต้องพิจารณางบประมาณต่อไปนี้ ให้จ่ายเท่าไหร่ ควรเป็นผู้รับผิดชอบ ในบางกรณี ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการออกแบบค่าใช้จ่าย เช่น ค่าผ่านประตู ค่าบำรุงสถานที่ เป็นต้น

5. เตรียมตัวครุหรือผู้นำกลุ่มนักเรียน

การศึกษานอกสถานที่แต่ละครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดสำหรับนักเรียนอนุบาลจำเป็นต้องใช้บุคลากรจำนวนมาก ดังนั้นผู้นำกลุ่มนักเรียนอาจเป็นครู เจ้าหน้าที่ของโรงเรียนหรือผู้ปกครองที่เห็นความสำคัญ และให้เวลาเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกสถานที่ได้ ในการเตรียมครุหรือผู้นำกลุ่มนักเรียน ดังนี้

5.1 จำนวนของครุผู้นำกลุ่ม ควรจะมีครุหรือผู้นำกลุ่ม 1 คนต่อเด็ก 4-5 คน เพื่อดูแลนักเรียน ให้ได้รับประสบการณ์และทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ รวมทั้งดูแลในเรื่องความปลอดภัย จำนวนของครุหรือผู้นำกลุ่มอาจเปลี่ยนแปลงมากน้อยกว่านี้ ขึ้นอยู่กับวัยและความพร้อมของเด็ก สถานที่และกิจกรรมที่จัด

5.2 คุณภาพของครุหรือผู้นำกลุ่ม ควรมีการเตรียมครุหรือผู้นำกลุ่มก่อนการศึกษานอกสถานที่ ดังนี้

5.2.1 ถ่ายทอดแนวคิดหรือแนวเหตุผลในการจัดการศึกษานอกสถานที่ว่ามีคุณค่า และมีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะส่งเสริมและสนับสนุนแนวคิดและแผนการจัดประสบการณ์ของนักเรียน อนุบาลด้วย เพื่อให้ครุหรือผู้นำกลุ่มนี้เจตนาที่ดีต่อการจัดการศึกษานอกสถานที่ให้แก่นักเรียนอนุบาล

5.2.2 จะต้องชี้แจงวัตถุประสงค์และกิจกรรมของการศึกษานอกสถานที่แต่ละครั้งให้ครุและผู้นำกลุ่มทุกคนทราบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ให้แก่นักเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีคุณภาพ

5.2.3 กำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของครุและผู้นำกลุ่มแต่ละคน

5.3 ครุหรือผู้นำกลุ่มจ้าเป็นเจ้าต้องเตรียมตัว และศึกษาข้อมูลล่วงหน้าก่อนการเดินทางไม่น้อยกว่า

2 สักดาห์

6. แจ้งและขออนุญาต

6.1 ครุจะต้องแจ้งให้ผู้บบริหารอนุมัติโครงการการศึกษานอกสถานที่เมื่อจะพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ทุกครั้ง

6.2 มีจดหมายจากโรงเรียนถึงผู้ปกครอง ก่อนที่จะพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ประมาณ 7 วัน โรงเรียนจะต้องออกจดหมายถึงผู้ปกครอง เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ สถานที่ กำหนดการ กิจกรรม การแต่งกาย ของเด็กนักเรียนและอุปกรณ์อื่น ๆ เช่น กระติกน้ำ หมวก เสื้อกันหนาว รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการไปศึกษานอกสถานที่ในแต่ละครั้ง พร้อมทั้งขออนุญาตผู้ปกครองในการนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่และให้ผู้ปกครองลงลายมือชื่ออนุญาต ตอบกลับมาให้ทางโรงเรียนทราบก่อนวันเดินทางประมาณ 4-5 วัน

7. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของสถานที่ที่จะพานักเรียนไปศึกษา

ก่อนพาเด็กนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ควรติดต่อกับหน่วยงานที่รับผิดชอบสถานที่ที่จะพาเด็กนักเรียนไปทุกครั้งเพื่อทราบความพร้อมของสถานที่ต่าง ๆ ในการต้อนรับคณะที่จะไปศึกษา

ข้อมูลที่ควรสอบถามได้แก่

ขั้นตอนในการขออนุญาตเข้าชม หรือศึกษา

จำนวนที่จะรับผู้เข้าชมหรือศึกษาในแต่ละครั้ง วัน เวลาที่เจ้าของสถานที่จะอนุญาตหรือเปิดให้เข้าศึกษา

สิ่งที่เหมาะสมให้นักเรียนอนุบาลได้ศึกษา

ระยะเวลาที่จะต้องแจ้งล่วงหน้า

สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีให้แก่นักเรียน

ชื่อ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่จะประสานงานกับโรงเรียน

สิ่งที่ควรแจ้งกับเจ้าหน้าที่ของสถานที่ ได้แก่

จุดประสงค์และเหตุผลของการเดินทางที่นั้น เป็นสถานที่สำหรับจะนำนักเรียนไปศึกษา วัน เวลา ที่จะไปถึงและเวลาที่คาดว่าจะเดินทางกลับ

จำนวนและกลุ่มอายุของนักเรียน

จำนวนครุและผู้นำกลุ่ม

กิจกรรมที่จะจัดในสถานที่นั้น ๆ

สิ่งที่ต้องการความช่วยเหลือ หรือความร่วมมือ

การติดต่อขอเข้ามารือเชี่ยมเยี่ยมสถานที่ได้ควรติดต่อไว้ล่วงหน้าก่อนอย่างน้อย 2 สัปดาห์ และควรแจ้งข้อยืนยันอีกครั้งล่วงหน้าก่อนการเดินทาง 1 วัน

8. จัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนไข้เดินทาง

ในการเดินทางแต่ละครั้งต้องคำนึงถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน การเดินทางด้วย ได้แก่ อุปกรณ์ประจำการที่เก็บ ขึ้นกับวัสดุประจำรถและกิจกรรมในแต่ละครั้ง เช่น กระดาษ ดินสอสี อาหารสักครู่ ชุดเปลี่ยน อุปกรณ์ประจำการเดินทาง เช่น แผนที่ ตารางเวลา ป้ายชื่อสถานที่ในกลุ่ม อาหาร เครื่องดื่ม ผ้าเช็ดมือ

9. เตรียมมาตรการด้านความปลอดภัยและสุขภาพ

9.1 ด้านความปลอดภัย การเตรียมพร้อมในเรื่องความปลอดภัยเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งเป็นเรื่องที่ผู้ปกครองให้ความสนใจ และเป็นห่วงอย่างยิ่ง จึงควรดำเนินการเพื่อบังคับความปลอดภัย ดังนี้

9.1.1 จัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย มีครูหรือผู้นำกลุ่มเพื่อแบ่งหน้าที่รับผิดชอบและดูแล นักเรียนอย่างทั่วถึง โดยมีอัตราส่วนของครูหรือผู้นำกลุ่ม 1 คน ต่อนักเรียนถึง 4-6 คน จำนวนของครูหรือผู้นำกลุ่ม อาจเปลี่ยนแปลงมากหรือน้อยกว่านี้ได้ ขึ้นอยู่กับสภาพของสถานที่และกิจกรรมที่จัดและอายุของเด็ก ในบางสถานที่ อาจจะใช้อัตราส่วน ครูต่อนักเรียนเป็น 1:8-10 คน

9.1.2 จัดทำป้ายชื่อนักเรียน โรงเรียน พื้นที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์ กลัดติดเสื้อนักเรียน ทุกคน

9.1.3 ครูหรือผู้นำกลุ่มควรมีรายชื่อเด็กในกลุ่ม และเด็กทั้งหมดเพื่อเกิดกรณีฉุกเฉิน หรือผลักหลบจะทราบได้ทันทีว่าเป็นใคร อยู่กลุ่มไหน

9.1.4 ให้นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดเพื่อความปลอดภัย มีการซักซ้อม หรือทดลองก่อนการไปศึกษาอุบัติเหตุ

9.1.5 หากแหะที่จะเดินทางต้องอยู่ในสภาพที่ดี และได้รับการตรวจสอบการเดินทาง มีอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย เช่น เครื่องดับเพลิง กระจนิรภัย ชะแลง เซ็อก ไฟฉาย เป็นต้น

9.1.6 และหากเป็นไปได้ นักเรียนทุกคนควรได้รับการประกันอุบัติเหตุ

9.2 ด้านสุขภาพ การเดินทางออกสถานที่เป็นการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมของนักเรียน อาจเป็นสถานที่ อุณหภูมิ สภาพดินฟ้าอากาศ นักเรียนเล็ก ๆ บางคนที่สุขภาพไม่ดีนัก อาจปรับตัวเองไม่ได้ หรือ อาจเกิดความเครียดวิตกกังวล สิ่งเหล่านี้อาจทำให้นักเรียนเจ็บป่วย หรือทำให้ระบบการขับถ่ายผิดปกติ ดังนั้น

ควรจัดหน่วยปฐมพยาบาล และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นต้องใช้ และควรให้มีบุคลากรทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข หรือครูที่มีความรู้ ด้านการปฐมพยาบาลเบื้องต้นและการใช้ยาร่วมเดินทางไปด้วย

10. เตรียมตัวนักเรียนให้พร้อมก่อนการเดินทาง

10.1 แจ้งสถานที่ กำหนดวัน และเวลาที่จะเดินทาง ให้นักเรียนทราบล่วงหน้า

10.2 ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการไปศึกษาอภิสานที่ในครั้งนี้

รวมทั้งกำหนดการและกิจกรรม

10.3 วางแผนการดำเนินกิจกรรมร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

10.4 ร่วมกันหาแนวทางในการปฏิบัติดน ละระมัดระวังตนเองให้ปลอดภัย

10.5 ให้นักเรียนได้ทดลองฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการระวางตนเองให้ปลอดภัย การปฏิบัติดน ตามข้อตกลง จนกว่าครูจะนั่นใจว่านักเรียนจะสามารถไปศึกษาอภิสานที่ได้

10.6 ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับสภาพของการเดินทาง สภาพของสถานที่ที่จะไปศึกษา และมารยาทที่ดีในสังคม ได้แก่

10.6.1 วิธีการเดินทางของนักเรียน

10.6.2 ครูหรือผู้นำกลุ่มที่จะดูแลนักเรียน

10.6.3 การแสดงความเคารพต่อเจ้าของสถานที่

10.6.4 การให้ความสนใจ และตั้งใจฟังบรรยายหรือสาธิต

10.6.5 การรู้จักออกอยและปฏิบัติตามที่อํอตกลง

10.6.6 การมีมารยาทที่ดี พูดจาสุภาพ ไม่ส่งเสียงดัง

10.6.7 เมื่อมีข้อสงสัยไม่แบ่งกันขัดแย้ง ให้ยกมือขึ้นก่อนซักถาม

10.7 ให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานก่อนไปศึกษาอภิสานที่ซึ่งจะช่วยเสริมประสบการณ์ การศึกษาอภิสานที่ ให้เข้าใจความสัมพันธ์ของการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ผ่านมา กับประสบการณ์ใหม่ที่จะได้รับ อาจเชิญวิทยากรมาบรรยายล่วงหน้าก็ได้

10.8 ก่อนเวลาเดินทางให้ขักข้อมความเข้าใจกับนักเรียนอีกครั้ง และให้นักเรียนเข้าห้องน้ำ ดื่มน้ำก่อนเดินทาง

ขั้นตอนศึกษาอภิสานที่

1. นำอุปกรณ์และสิ่งของต่าง ๆ ที่จำเป็นไปให้ครบ ได้แก่ อุปกรณ์ประกอบการศึกษา รายชื่อเด็ก ในกลุ่ม สิ่งของอันวยความสะดวก เวชภัณฑ์และยาที่จำเป็น ของที่ระลึก สำหรับเจ้าของสถานที่ หรือ เจ้าหน้าที่ที่อันวยความสะดวก

2. รักษาเวลาให้เป็นไปตามกำหนดการที่วางไว้
3. ทบทวนวัสดุประஸงค์ กิจกรรม และการปฏิบัติตัวของนักเรียนอีกครั้งก่อนเดินทาง หรือในระหว่างเดินทาง
4. สนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ความตั้งใจประஸงค์ที่วางไว้ โดยการดูแลให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ดังนี้

การรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 เช่น โดยการสังเกต สำรวจ ทดลอง คุยกัน

การคิดแก้ปัญหาที่ประสบด้วยตนเอง เช่น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ หรือบุคคลที่ไม่คุ้นเคย

การฝึกคิดสร้างสรรค์ เช่น การคาดคะเนเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

การฝึกการสังเกต เช่น สังเกตรูปร่างของสิ่งของ สังเกตสิ่งที่เหมือนกันหรือต่างกัน

การฝึกจำ เช่น จำสิ่งที่พบเห็น จำเหตุการณ์เรื่องราว จำคำศพใหม่ ๆ และบุคคลที่พบ

การยืดช่วงความสนใจ เช่น การให้เวลาและโอกาสให้นักเรียนศึกษาสิ่งที่สนใจ

การพัฒนาการสื่อความหมาย เช่น การฝึกถ่ายทอดความคิด ฝึกฟัง และจับใจความ

5. สนับสนุนและแนะนำนักเรียนให้เรียนรู้ธีการศึกษา เช่น การสังเกต การสำรวจ การทดลอง รวมรวมข้อมูล ข้อความ เป็นต้น

6. ส่งเสริมประสบการณ์ทางสังคม เช่น การรอคอย การแก้ปัญหา ความอดทนต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ความรับผิดชอบ เป็นต้น

ขั้นหลังศึกษานอกสถานที่

1. ดำเนินกิจกรรมต่อไป

- 1.1 ให้เด็กเห็นคุณค่าของประสบการณ์ที่ได้ไปพบหรือศึกษามา
- 1.2 irony ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่สังเกหหรือสำรวจมา กับสิ่งที่เคยเรียนรู้จากบทเรียน ในห้อง หรือที่จะศึกษาต่อไป
- 1.3 เสริมและให้กำลังใจนักเรียนที่จะก้นคว้าหาคำตอบหรือแก้ไขปัญหาที่ประสบขณะไปศึกษานอกสถานที่

1.4 ค่าตอบแทน ปัญหา หรือแนวคิดที่ได้จากการศึกษานอกสถานที่แต่ละครั้ง ครุและเด็กควรนำไปศึกษา สำรวจ กันคว้าหาคำตอบต่อไป หรือใช้เป็นข้อมูลในการศึกษานอกสถานที่ครั้งต่อ ๆ ไปด้วย

1.5 รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวกับ การประเมินผล และการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อใช้เป็นข้ออ้างอิง ในครั้งต่อไป การเก็บรวบรวมการทำร่วมกันระหว่างครุ นักเรียนและอาสาสมัครทุกคน รวมทั้งควรมีคำแนะนำเพิ่มเติมสำหรับการจัดการศึกษานอกสถานที่ในครั้งต่อ ๆ ไป

1.6 เก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับบุคคลที่จะติดต่อและสถานที่ที่เหมาะสม ในการจัดการศึกษา
นอกสถานที่ให้แก่นักเรียน

1.7 ทำหนังสืออนุญาตไปยังเจ้าของสถานที่และเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่ให้ความอนุเคราะห์ในการศึกษา

2. สุรุป ประเมิน ติดตามผลการเรียน อาจทำโดย

2.1 สำนักงานขักถาน เพื่อสรุป ประเมินผลตามวัตถุประสงค์

2.2 ให้เด็กเล่นบทบาทสมมุติหรือสร้างผลงานจากสิ่งที่ประทับใจ เช่น วาดภาพ ปั้นแป้ง หรือ
ดินน้ำมัน ประดิษฐ์ผลงานจากสิ่งของรอบตัว เป็นต้น

2.3 ติดตามผลการเรียนรู้ การเปลี่ยนพฤติกรรม และทักษะด้านนักเรียน โดยขอความร่วมมือ
จากผู้ปกครองแจ้งให้ครูทราบ

2.4 ประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่แต่ละครั้ง โดยประเมินทุกขั้นตอนในการจัด เพื่อสรุป
และรายงานให้ผู้บริหารและผู้ปกครองทราบ

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายการตัวอย่างสถานที่สำหรับการศึกษาอกส่วนที่ของนักเรียนอนุบาลในเขตกรุงเทพมหานคร

ชื่อสถานที่	จุดสนใจเพื่อการศึกษา	สถานที่ติดต่อหรือตัวอย่าง	ข้อแนะนำ
1. สวนสัตว์ดุสิต	ลักษณะรูปร่าง ชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์ป่า	71 พพระราม 5 อ.ดุสิต กกม.10300 โทร 2812000	การปฏิบัติตามเพื่อความปลอดภัย
2. พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ	ลักษณะรูปร่าง ชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์น้ำ	ม.เกษตรศาสตร์ สวยงาม บางแสน	เด็กเริ่มเลี้ยงปลาที่บ้าน
3. ฟาร์มโคนน	การเลี้ยงวัวนม การรีดนมวัวเพื่อเป็นอาหาร	สวนจิตรลดา ม.เกษตรศาสตร์	สร้างค่านิยมการดื่มน้ำเพื่อการเจริญเติบโต
4. ฟาร์มเลี้ยงไก่	การเลี้ยงไก่ การพิกไก่เพื่อนำไก่และไข่มาเป็นอาหาร	ภาควิชาสัตวแพทย์ ม.เกษตรศาสตร์ โทร 579-1120 ต่อ 351	ตรวจสอบตีกที่อาจแพ้สัดวัย
5. ศูนย์บริการเพื่อการศึกษาท้องฟ้าจำลอง	ศึกษาความความท้องฟ้าและโลกมนุษย์	ถ.สุขุมวิท เอกมัย โทร 392-5952	เลือกเรื่องที่ง่าย
6. ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ	ลักษณะเครื่องบิน ลานบินอาคารการบิน	ถ.พหลโยธิน โทร 523-6201	ระหว่างเด็กลดลง
7. บ้านเพื่อนบ้านครู	มารยาท ลักษณะของสังคม	ใกล้โรงเรียนและยินดีต้อนรับ	ให้เกิดความภาคภูมิใจในครอบครัวของตน
8. สถานีตำรวจนับเพลิง	รถ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการดับเพลิงและการปฏิบัติงานของตำรวจนับเพลิง	ใกล้โรงเรียน	ให้รู้จักบุคคลในอาชีพที่กำประโภชน์เพื่อคนทั่วไป
9. ตลาดสด	อาหารสดและแห้งที่นำมาใช้ประกอบอาหาร	ใกล้โรงเรียน	เลือกซื้ออาหารสดสะอาด
10. ชุมเปอร์ม่าเกต	อาหารสดและแห้ง ที่จัดขายในตลาดสมัยใหม่	ใกล้โรงเรียน	เบริ่งเที่ยงสถานที่ขายอาหารแบบถ่องถักัน
11. สถานีไฟรทัฟฟ์	การออกอากาศ ให้ข่าวทางจอยไฟรทัฟฟ์	ช่อง 3579 หรือ 11	เลือกช่วงเวลาที่มีรายการเกี่ยวกับเด็ก
12. พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์	อุปกรณ์ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	ในศูนย์บริการเพื่อการศึกษา	กระตุ้นให้เด็กคิดสร้างสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง

ชื่อสถานที่	จุดสนใจเพื่อการศึกษา	สถานที่ติดต่อหรือด้วยกัน	ข้อแนะนำ
13.ห้าเรือ	เรือขนส่งสินค้า·วิธีการจัดส่งสินค้าเข้าและออกรถไฟ ขนาดมาตรา การซื้อตัวเพื่อเดินทางทางรถไฟ	คลองเตย กทม.	ควรระวังเด็กหลัดหลง
14.สถานีรอดไฟ	การซื้อตัวเพื่อเดินทางทางรถไฟ	หัวลำโพง หรือใกล้โรงเรียน	ควรระวังเด็กหลัดหลง
15.สถานีตำรวจน้ำ	ตัวรวม และการทำงานของตัวรวม เพื่อประชาชัชนา	ใกล้โรงเรียน	ให้มีทักษะคิดที่ติดต่อ ตัวรวม และชื่นชมในอาชีพนี้
16.วัด	โบสถ์ วิหาร ภูมิ พระสงฆ์ เณร และการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา	ใกล้โรงเรียน	ให้เด็กเริ่มการทำความดีและการปฏิบัติตามคำสอน
17.คลินิก	หันดแพทย์ อุปกรณ์ การทำฟัน การดูแลรักษาฟัน	ใกล้โรงเรียน หรือของผู้ประกอบนักเรียน	สร้างทักษะคิดที่ต้องหันดแพทย์และการรักษาฟัน
18.โบราณสถานสำคัญ	สถานที่สำคัญในสมัยโบราณ	เมืองโบราณ บางปะอิน เมืองกำอยุธยา	เมืองโบราณ สร้างให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจในชาติไทย
19.โรงเรียนอื่น	องค์ประกอบในโรงเรียน อาคาร สถานที่ และบุคลากรในโรงเรียนอื่น	โรงเรียนที่อยู่ใกล้	อาจจัดกิจกรรมเด็กระหว่างโรงเรียน
20.สวนสาธารณะ	สภาพธรรมชาติที่健全 สร้างไว้เพื่อพักผ่อน	สวนลุมพินี สวนหลวง ร.9	ให้เด็กชื่นชมธรรมชาติ และสิ่งสวยงาม
21.สวนผักผลไม้	การปลูกผัก ดูแลรักษา เก็บเกี่ยวไปใช้ประโยชน์ หรือขาย	สวนส้ม ร่องผัก	นำผักหรือผลไม้มานำประทานหรือกดลงปลูกเอง
22.สวนสนุก	พัฒนาการทางร่างกาย และอารมณ์	ใกล้โรงเรียน ในห้างสรรพสินค้า	รวมครัววงการเล่นให้ปลอดภัย
23.คลินิกเอกชน	การรักษาพยาบาล ผู้เจ็บป่วย	ใกล้โรงเรียน	สร้างทักษะคิดที่ต้องแพทย์ และพยาบาล

ชื่อสถานที่	จุดสนใจเพื่อการศึกษา	สถานที่ติดต่อหรือตัวอย่าง	ข้อแนะนำ
24.พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พะรังนคร	สิ่งที่มีค่า เก่าแก่ การเก็บรักษา	โทร 224-1396	ให้เด็กเห็นคุณค่า และภาคภูมิใจในชาติไทย
25.สถานีเกษตร	การบำรุงรักษา ขยายพันธุ์พืช และสัตว์	ใกล้โรงเรียน	รักษาระบบน้ำดี ทั้งดินไม้ และสัตว์
26.โรงพยาบาลอาหาร	การนำอาหารสด หรือวัตถุดินนา่นรุจา ภาชนะเพื่อเก็บไว้ ได้นาน ๆ หรือผลิตบนเตาถ่าน	ใกล้โรงเรียน	เบริยนเทียน การรับประทานอาหารสดและไม่สด
27.สถานีพะช้ำพีช	ขยายพันธุ์ และปลูกพืช	ใกล้โรงเรียน	ช่วยกันปลูกพืชให้บ้านเมืองเป็นสีเขียว
28.ที่ว่าการอำเภอ	การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ สำหรับคนในประเทศไทย	ใกล้โรงเรียน	เลือกเนื้อหาที่ง่าย หน้าที่ที่ควรต้องทำตามกฎหมาย
29.ร้านอาหาร	การประกอบอาหาร ผู้ปรุง เสิร์ฟอาหาร การตกแต่งร้านอาหาร	ร้านอาหารไทย จีน ญี่ปุ่น ฝรั่ง	เลือกร้านที่สะอาด อุกอนามัย
30.ชายทะเล	สถานที่พักผ่อน หาดทราย สัดว์ทะเล น้ำทะเล เกาะ อ่าว แหลม	บางแสน พัทยา บางปู	ควรระวังความปลอดภัยในการเดินทางไปกล
31.โรงพยาบาลของเล่น	การผลิตของเล่น วัสดุดินที่นำมาใช้ เครื่องจักร และของเล่นที่ผลิต	ใกล้โรงเรียน	ระวังความปลอดภัย ขณะเครื่องจักรทำงาน
32.โรงพยาบาล	การรักษาพยาบาล คนเจ็บ โดยแพทย์และพยาบาล เครื่องมือแพทย์	เอกชน และรัฐบาล ใกล้โรงเรียน	เดรียนใจเด็กที่จะพบกับคนไข้ และสภาพที่อาจทำให้เด็กลัว

ชื่อสถานที่	จุดสนใจเพื่อการศึกษา	สถานที่ติดต่อหรือตัวอย่าง	ข้อแนะนำ
33.ศูนย์การค้า	การจัดวาง ขายสินค้า การหาและเลือกซื้อสินค้า ที่ต้องการ	ใกล้โรงเรียน	การช่วยด้วยของของ ของเด็กเมื่อผลัดหลัง การเลือกของที่จำเป็น ในราคาย่อมเยา
34.ร้านทำผม	การตัดผมให้เหมาะสม และสุภาพ ช่างทำผมและ อุปกรณ์การตัดผม	ใกล้โรงเรียน	สร้างหักษณคติที่ดี ต่อวิชาชีพ เรียนรู้ บทบาทของบุคคล
35.คลินิกรักษา สัตว์	การรักษาสัตว์ที่เจ็บป่วย โดยสัตวแพทย์ เครื่องมือแพทย์	ใกล้โรงเรียน	ให้เด็กรู้สึกจากสัตว์ ที่เป็นโรค ปลูกฝัง ความรักและเมตตา
36.สวนสุ สถานเสาวภา	รุ่มพิษ และไม่มีพิษ การรีดพิษ สาระมัด ระวังตนเอง	สภากาชาดไทย โทร 252-0161-4	เด็กบางคนกลัวสูงมาก ครูควรใกล้ชิด
37.พิพิธภัณฑ์ ทางอากาศ	เครื่องบินชนิดต่าง ๆ ของไทย ตั้งแต่โบราณ	ถ.พหลโยธิน บางเขน โทร ๕๓๔-๔๑๗๙	ให้เด็กได้เห็นพัฒนาการ ความก้าวหน้า ของการบิน และเครื่องบิน
38.ที่ว่าการ ไปรษณีย์	การซื้อแสตมป์ การส่ง จดหมาย การส่งของ หรือเงินทางไปรษณีย์	ใกล้โรงเรียน	เด็กอาจเริ่มการสะสม แสตมป์เป็นงานอดิเรก ที่มีคุณค่า

ตัวอย่างจดหมายแจ้งผู้ปกครอง และการขออนุญาตพานักเรียนไปศึกษาอภิสานที่

โรงเรียน _____

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

เรื่อง การพานักเรียนไปศึกษาอภิสานที่
เรียน ห่านผู้ปกครอง

เนื่องด้วยโรงเรียนได้พิจารณาเห็นว่าการพานักเรียนไปศึกษาอภิสานที่ _____ จะเป็นประโยชน์ต่อ
การเรียนรู้ ซึ่งทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงทั้งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนชอบและมีความสุข ทางโรงเรียนจึง
ได้กำหนดให้นักเรียนขึ้น _____ ไปศึกษาที่ _____ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ _____
ชิงอุ่นเดินทางโดย _____
เวลา _____ และจะกลับมาถึงโรงเรียนเวลา _____ สิ่งที่นักเรียนจะต้องนำมา / หรือเตรียมตัว
ในวันนั้น คือ _____

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดอนุญาตให้นุตรหланของท่านได้ไปศึกษาอภิสานที่
ตามวันและเวลาที่กำหนดด้วยและโปรดกรอกข้อความในใบตอบอนุญาตห้างจดหมายนี้ ส่งกลับคืนครูประจำชั้น
ภายในวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(_____)

ครูใหญ่

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) _____ (ชื่อผู้ปกครอง)
○ อนุญาต ○ ไม่อนุญาต ให้ _____ (ชื่อเด็ก) _____ ไปศึกษาอภิสานที่ _____
_____ (ชื่อสถานที่) _____ ในวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ลงชื่อ _____

(_____)

ผู้ปกครอง

อนึ่ง จดหมายแจ้งผู้ปกครองและจดหมายตอบรับพร้อมลายมือชื่อผู้ปกครอง ควรจัดเก็บให้เรียบร้อยและเป็นระเบียบ ระหว่างอย่าให้สูญหาย หรือเกิดความเสียหายขึ้น เพื่อประโยชน์ทางด้านกฎหมายหากเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาลสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นท้าไปในการจัดการศึกษานอกสถานที่

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการศึกษานอกสถานที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนอนุบาล เพราะนักเรียนเรียนจากประสบการณ์ตรงด้วยภาษาแม่ผู้สัมภาษณ์ ๕ เรียนด้วยความสนุกสนานและกระตือรือร้นซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี ดังความคิดเห็นของ เดล (อ้างถึงใน ขัยยองค์ พรมวงศ์, 2521: 2) ที่ว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีโดยการเรียนจากประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนเจตนารับจะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ดี จดจำได้นาน และสามารถถกเถียงกันได้ใหม่ขึ้น นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าการศึกษานอกสถานที่บังช่วยพัฒนาการใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นอย่างดี ดังที่มานด์ (Mand, 1967: 29) กล่าวว่า การศึกษานอกสถานที่ทำให้เข้าใจบทบาททางสังคม การใช้ชีวิตในสังคม การทำงานร่วมกัน ได้พบเห็นบทบาทของบุคคลต่าง ๆ ทำให้เข้าใจถึงบทบาททางสังคม และใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นอย่างดี และในขณะที่ศึกษานอกห้องเรียนนักเรียนจะมีโอกาสได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต เช่น การรอดอยู่ ฝึกการแก้ปัญหา ความรับผิดชอบ เป็นต้นจากการที่มีผู้เสนอแนะว่า การจัดการศึกษานอกสถานที่ควรเป็นนโยบายในระดับชาติ จังหวัดและในระดับโรงเรียนเพื่อการศึกษานอกสถานที่เป็นการศึกษาตลอดชีวิต เนื่องจากทำให้นักเรียนเรียนวิชาการที่จะได้ทำความรู้ด้วยตนเองนอกเหนือจากเวลาเรียนในชั้นเรียน ช่วยให้เรียนรู้วิชาการที่จะใช้ส่วงหาความรู้ คือ การสังเกต สำรวจเก็บรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้ยังช่วยปลูกฝังความรู้สึกวัดและหวงแห่น ธรรมชาติ ก่อให้เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ (Smits, 1970: 7)

ถึงแม้ว่าจะมีผู้เห็นความสำคัญของการจัดการศึกษานอกสถานที่ดังได้กล่าวข้างต้น จากการสำรวจจำนวนครั้งในการจัดการศึกษาของโรงเรียนของโรงเรียนต่าง ๆ ๕ โรงเรียนนั้น ส่วนใหญ่จัดการศึกษานอกสถานที่เพียงปีละ ๑-๒ ครั้ง ด้วยเหตุผลว่าเป็นห่วงในเรื่องของความปลอดภัย การดูแลนักเรียนเมื่อยกนักเรียนที่ การเตรียมอุปกรณ์ของใช้ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะลดลงได้หากมีการวางแผนการจัดการศึกษานอกสถานที่

อย่างมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ดีแล้ว ย่อมจะเกิดการเรียนรู้ที่ดี และทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ อีกทั้งยังช่วยให้การจัดการศึกษาอกสถานที่มีความคล่องตัวและลดปัญหาในการจัดการได้เป็นอย่างดี (Decker and Decker, 1984: 31)

2. แนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล

2.1 การวางแผนการจัดการศึกษาอกสถานที่

ผู้สอนแบบตามส่วนใหญ่เห็นว่า ควรวางแผนการจัดการศึกษาอกสถานที่ ระยะยาวร่วมกัน ระหว่างครุพัตริหาร โดยสอดคล้องกับแนวและแผนการจัดประสบการณ์อนุบาลและเสนอว่าหากมีการ เตรียมการที่ดีจะทำให้การศึกษาอกสถานที่ไม่ยุ่งยาก ซึ่งตรงกับความคิดของเดคเกอร์ และ เดคเกอร์ (Decker and Decker, 1984: 31) ที่ว่าการจัดการศึกษาอกสถานที่หากได้มีการวางแผนงานและขั้นตอนดำเนินการที่ดี ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์

ผู้ออกแบบสอนตามเห็นว่าควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะในแต่ละครั้งที่ไปศึกษา ควรเรียนในรูปแบบของโครงการ มีการกำหนดขั้นตอนที่สำคัญทั้งขั้นก่อนศึกษาอกสถานที่ ขั้นขณะศึกษา นอกสถานที่ ขั้นหลังศึกษาอกสถานที่ เช่นเดียวกับการแบ่งขั้นตอนของเดคเกอร์ และเดคเกอร์ (Decker and Decker, 1984: 2) ที่แบ่งขั้นตอนของการศึกษาอกสถานที่ที่สำคัญไว้ 3 ขั้นตอนคือ ขั้นเตรียมการก่อนศึกษา นอกสถานที่ ขั้นดำเนินการ และขั้นกิจกรรมหลังการศึกษาอกสถานที่ ควรมีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร และครุเพื่อจัดให้การศึกษาอกสถานที่บรรลุวัตถุประสงค์ เพราะผู้บริหารจะเป็นผู้กำหนดคนนโยบาย ส่วนครุ จะเป็นผู้ปฏิบัติ

2.2 การเลือกและกำหนดสถานที่

ผู้สอนแบบสอนตามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเลือกสถานที่ควรคำนึงถึงความปลอดภัย มากที่สุด เพราะในเรื่องของความปลอดภัยนั้นจะเป็นเหตุผลสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้โรงเรียนหลายแห่งไม่จัด การศึกษาให้กับนักเรียนอนุบาล ดังนั้น หากมีมาตรการด้านความปลอดภัยที่ดี เช่น การประกันอุบัติเหตุให้ กับนักเรียน พาหนะที่ปลอดภัย อัตราส่วนครุหรือผู้นำกลุ่มต่อนักเรียน ก็จะเป็นการป้องกันอุบัติเหตุได้เป็น อย่างดี นอกจากนี้การเลือกสถานที่ควรให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก และระยะเวลาในการเดินทาง ในบางครั้ง หากสถานที่นั้นเหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กแต่ต้องใช้เวลาเดินทางนาน ควรเปลี่ยนสถานที่ที่ใกล้เข้ามาระยะ ห่างเดินทางนานเด็กจะอ่อนเพลียและไม่มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ทำให้การจัดการศึกษาอกสถานที่ล้มเหลว หน่วยงานของรัฐที่จัดให้เด็กไปศึกษาน้อย ๆ ควรเตรียมข้อมูลและกิจกรรมพร้อมทั้งเจ้าหน้าที่เพื่อสาขาวิชารือบรรยาย ให้เด็กเกิดความเข้าใจได้เป็นอย่างดี สถานที่ที่เลือกให้กับนักเรียนเพื่อไปศึกษาควรเป็นสถานที่ที่คนไม่พลุกพล่าน มีจังหวัดที่ทำให้เด็กหลัดหลงได้ง่าย ควรมีการเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นและปลูกฝังให้เด็กเกิดทักษะที่ดีต่อ การอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมไทย เพราะเชื่อว่าการศึกษาอกสถานที่จะช่วยปลูกฝังและสร้างทักษะใหม่ให้

แยกเด็กได้เป็นอย่างดี (ศิริวรรณ ศรีพหล, 2525: 5) ผู้ดูดูแบบสอนตามเส้นอว่าควรจัดทำรายการสถานที่ที่อยู่หมายเลขอ troph ก็พ่อของสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนอนุบาลจะไปศึกษา

สถานที่ที่ผู้ดูดูแบบสอนตามเส้นอว่าควรจัดให้กับนักเรียนอนุบาล ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ ในว่าจะเป็นสัตว์ป่า สัตว์เลี้ยง หรือสัตว์น้ำ และสถานที่เพื่อจะส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาชีพและสร้างทักษะคิดที่ดีด้วยวิชาชีพนั้น ๆ เช่น สถานีตำรวจนี้ เนื่องจากเด็กในวัยอนุบาล มีความสนใจต่อสิ่งมีชีวิตที่อยู่รอบตัว การให้เด็กไปศึกษานอกสถานที่เป็นสมือนักสำรวจของเด็กที่จะพัฒนา ประสานผัสทุกส่วน ทำความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตของตนในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ คือ ๆ สะดวก ความเข้าใจในรูปแบบของชีวิต การเข้าใจธรรมชาติจะช่วยให้เด็กเข้าใจธรรมชาติของตนไปพร้อม ๆ กัน เป็นการ เรียนรู้ที่ละเอียดอ่อนลึกซึ้งที่เด็กสัมผัสได้ แม้ไม่อาจอธิบายออกมาเป็นคำพูด แต่จะเกิดการเรียนรู้ขึ้นภายใน สมองของเด็ก (นิคม หาดัง, 2524: 230)

2.3 การกำหนดระยะเวลา

ผู้ดูดูแบบสอนตามส่วนใหญ่เส้นอว่าควรจัดการศึกษานอกสถานที่ในช่วงเช้าของวัน และ ไม่รบกวนกิจกรรมประจำวันของเด็ก เช่น การรับประทานอาหาร การนอน เพาะปลูกในวัยเล็กนั้นจะมีความอดทน ต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ไม่ยาก นอกจากนี้ยังเสนอว่าไม่ควรจัดในช่วงฝนตกชุก หรืออากาศ ร้อนจนเกินไป เพราะเป็นอุปสรรคต่อการเดินทาง และอาจทำให้เด็กอ่อนเพลียหรือเจ็บป่วยได้

2.4 การกะประมาณค่าใช้จ่ายหรือประมาณ

ผู้ดูดูแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นว่าผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ในการศึกษานอกสถานที่ร่วมกับโรงเรียน และเสนอว่าผู้ปกครองไม่ควรต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษา นอกสถานที่ของเด็กแต่เพียงฝ่ายเดียว ส่วนผู้ดูดูแบบสอนตามที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนจะเสนอว่าโรงเรียน ไม่ควรต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษานอกสถานที่แต่เพียงฝ่ายเดียว นั่นคือ แสดงให้เห็นว่าห้องโรงเรียน และผู้ปกครองต่างมีความเห็นใจที่จะออกค่าใช้จ่ายโดยไม่ผูกภาระให้อีกฝ่ายหนึ่ง

2.5 การเตรียมตัวของครูหรือผู้นำกลุ่ม

ผู้ดูดูแบบสอนตามเห็นว่าครูควรมีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนไปศึกษานอกสถานที่ใน ทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการ และขั้นหลังศึกษานอกสถานที่ เช่นเดียวกับ สมิธ (Smith, 1957: 109) ได้กล่าวถึงการเตรียมตัวของครูไว้ว่า ครูต้องพิจารณาบทเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ มีการวางแผน ล่วงหน้าก่อนการศึกษานอกสถานที่ การเตรียมแผนงานเริ่มตั้งแต่ร่วงความปลอดภัยตลอดจนการขออนุญาต ผู้ปกครอง การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการเตรียมกิจกรรมหลังศึกษานอกสถานที่

2.6 การแจ้งและขออนุญาต

ผู้ดูดูแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นว่าการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่จะต้องได้รับ อนุญาตจากผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปกครอง เนื่องจากว่าช่วงเวลาเรียนจะอยู่ในความรับผิดชอบของโรงเรียน และการแจ้งขออนุญาตผู้ปกครองจะทำให้ผู้ปกครองทราบวัตถุประสงค์ กำหนดการ และการเตรียมตัวของนักเรียน

ก่อนการเดินทาง อีกทั้งการให้ผู้ปกครองลงลายมือชื่อนุญาตก่อนที่จะไปประโยชน์ทางด้านกฎหมาย เพราะหากเกิดเหตุสุดวิสัยที่เป็นอันตรายต่อนักเรียน ก็มิใช่การพานักเรียนไปศึกษาออกแบบสถานที่โดยผลการ แต่ไปโดยได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง

2.7 การประสานงานกับเจ้าของสถานที่

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าเป็นสิ่งที่จำเป็น และต้องแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 2 สัปดาห์ เพื่อให้แน่ใจว่าเจ้าของสถานที่จะอนุญาตหรือเปิดทำการให้เข้าไปศึกษา และจัดเตรียมเจ้าหน้าที่เพื่อชี้แจงและอ่านวิความสำคัญให้กับนักเรียน เพราะหากขาดการประสานงานที่ดีอาจทำให้การไปศึกษานอกสถานที่ล้มเหลว หรือไม่ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่

2.8 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่อคณะเดินทาง

การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่อคณะเดินทางเป็นสิ่งหนึ่งที่ไม่ควรละเลย เพราะจะเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้การศึกษานอกสถานที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สำหรับเด็กเล็ก ๆ ความมีการเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกไปให้พร้อม เพราะเด็กมีความอดทนต่อสิ่งต่าง ๆ น้อยกว่าผู้ใหญ่ ปัญหาในการคุ้มครองเด็กซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้บางโรงเรียนไม่จัดการศึกษานอกสถานที่ให้กับนักเรียน เพราะเด็กอาจจะร้อนหรือหิว หากครูได้มีการเตรียมน้ำดื่มน้ำอาหารว่างไปด้วย จะช่วยให้การศึกษาดำเนินไปอย่างราบรื่น

2.9 การเตรียมมาตรการด้านความปลอดภัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากต่อการตัดสินใจว่าจะจัดการศึกษานอกสถานที่หรือไม่ เพราะในเรื่องนี้จะครอบคลุมถึงพาหนะสำหรับการเดินทางที่ต้องอยู่ในสภาพที่ดี พนักงานบันรถต้องขับด้วยความไม่ประมาท หากโรงเรียนที่ไม่มีรถเป็นของตนเองก็จะไม่นิยมพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ แต่ยังไงก็ตามการศึกษานอกสถานที่อาจจะไปศึกษาอย่างที่นักเรียนเดินไปได้ หรือเป็นการเดินทางในระยะใกล้ ๆ ข้างหลังชุมชนใกล้โรงเรียน หรืออาจขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการจัดพาหนะให้กับนักเรียน นอกจากในเรื่องของการเดินทางแล้วสถานที่ที่เลือกไปไม่ควรหลอกลวงเด็กนักเรียน ให้กับนักเรียนมีความปลอดภัย ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้มากนัก อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มภาระแก่ครูในการดูแลเด็ก ดังนั้น นางครัวอาจให้นักเรียนไปคุ้มสถานที่ต่าง ๆ ที่น่าสนใจด้วยการนั่งในรถโดยมีครูช่วยบรรยายให้กับนักเรียน ดังนั้น ครูควรหาโอกาสที่จะไปคุ้มสถานที่ล่วงหน้าก่อนการเดินทางเพื่อบังกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น และนำสิ่งที่พบเห็นมาปรับปรุงแผนในการจัดการศึกษานอกสถานที่แต่ละครั้งด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีความปลอดภัยได้ดีคือ การฝึกให้นักเรียนคุ้มครองตนเอง ฝึกการแยกปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้นก่อนการเดินทางไปศึกษานอกสถานที่ และการไปศึกษานอกสถานที่ควรมีการฝึกฝนวิธีการปฏิบัติตนในโรงเรียนให้พร้อมจนแน่ใจก่อนการเดินทาง ปัญหาและอุปสรรคในเรื่องของความปลอดภัยอีกเรื่องหนึ่งคือจำนวนของบุคลากรที่จะคุ้มครองนักเรียน เนื่องจากบางโรงเรียนมีจำนวนของบุคลากรจำกัดเมื่อไปศึกษานอกสถานที่จำเป็นต้องใช้บุคลากรจำนวนมาก เพราะแบบสอบถามส่วนใหญ่ระบุว่าอัตราส่วนที่เหมาะสมคือ 1 : 5 หรืออย่างน้อยคือ 1 : 8 ทำให้ประสบกับปัญหาเรื่องบุคลากรไม่เพียงพอ

ดังนั้น ในกรณีดังกล่าวความขอความร่วมมือจากผู้ปกครองที่พอมีเวลา หรือเต็มใจที่จะร่วมเป็นอาสาสมัครเพื่อเพิ่มปริมาณผู้ดูแลนักเรียนให้มากขึ้น ในขณะเดียวกันนักเรียนก็เกิดความภาคภูมิใจที่ผู้ปกครองมาช่วยกิจกรรมกับครู เป็นการเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในครอบครัว

2.10 การเตรียมตัวนักเรียน

ผู้ดูดูแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการเตรียมตัวนักเรียน ก่อนไปศึกษาสถานที่ ได้แก่ การให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสถานที่ที่จะไปศึกษา การปฏิบัติตามเมื่อไปศึกษาสถานที่นั้น การปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ รวมทั้งมารยาทที่ดีในการปฏิบัติตาม เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างดี ป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อโรงเรียน ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการศึกษาสถานที่ด้วย เพราะนักเรียนจะได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมจะทำให้นักเรียนเต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อตกลงที่ร่วมกันตั้งขึ้น อีกทั้งเป็นการฝึกการวางแผนให้กับนักเรียนด้วย ควรเตรียมนักเรียนให้พร้อมในด้านจิตใจด้วย เพราะเด็กต้องเผชิญกับปัญหาบางอย่าง หรือความไม่คุ้นเคยกับสถานที่ หากนักเรียนได้ทราบถึงสภาพของ การเดินทาง สิ่งที่จะประสบจะช่วยให้นักเรียนยอมรับและปรับตัวได้ดีต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การเตรียมตัวนักเรียนที่จะช่วยลดปัญหาในการจัดการศึกษาสถานที่ได้มาก เพราะนักเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการจัดการศึกษา นักเรียนที่ได้รับการฝึกฝนอย่างดีจะทำให้ครูไม่เหน็ดเหนื่อยในการดูแล เพราะนักเรียนจะช่วยเหลือตนเองได้มาก อีกทั้งยังช่วยให้การศึกษาสถานที่ดำเนินไปด้วยดีก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี และมีความสุขทั้งครูและนักเรียน แทนที่จะเหนื่อยทั้งครูและนักเรียนโดยไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ หรือเกิดภัยคดีที่ไม่ดีต่อการศึกษาสถานที่

2.11 กิจกรรมขั้นดำเนินการ

กิจกรรมในขั้นนี้ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงที่จำเป็นต่อการเรียนของนักเรียน ซึ่งผู้ดูดูแบบสอนตามเห็นว่ามีความสำคัญต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้น กิจกรรมในขั้นนี้ควรกระตุ้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ เพราะเมื่อพิจารณา กิจกรรมและประสบการณ์ของนักเรียนแล้วพบว่าจะเป็นการพัฒนานักเรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งตรงกับจุดมุ่งหมายและแนววัสดุประสบการณ์ขั้นอนุบาล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2531: 4)

2.12 กิจกรรมหลังศึกษาสถานที่

ผู้ดูดูแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการดำเนินกิจกรรมในขั้นนี้มีความสำคัญ และควรจัดให้กับนักเรียนไม่ควรละเลย เพราะจะทำให้กิจกรรมการศึกษาสถานที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น กิจกรรมขั้นตอนนี้จะช่วยสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งที่ศึกษาหรือรวมรวมข้อมูลจากการศึกษาห้องเรียนเพื่อนำเข้าสู่กิจกรรมในห้องเรียน (Blauchamp and Challand, 1961: 103) ขั้นตอนนี้จะประกอบไปด้วยกิจกรรมต่อเนื่อง การสรุป ประเมิน ติดตามผลการเรียน และการรายงานผล กิจกรรมในขั้นนี้มีความสำคัญมาก ดังเช่น สวน (Swan, 1970: 7) กล่าวว่า การเสริมและให้กำลังใจนักเรียนในการค้นคว้าหาคำตอบสำหรับคำถามที่เกิดขึ้นในใจ หรือปัญหาที่ประสบเมื่อศึกษาสถานที่ ให้เห็นระดับคุณค่าของ การที่ได้มีโอกาสไปสัมผัสและอยู่ร่วมกับบุคคล

ต่าง ๆ ในสังคมว่าเป็นประสบการณ์ที่มีค่าอย่าง เป็นประ邈ชน์ในการนำนักเรียนไปสู่การศึกษา สำรวจ ค้นหาคำตอบ ด้วยตัวเอง นอกเหนือนี้ยังเป็นประ邈ชน์ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน และรายงานให้ผู้บริหารและผู้ปกครองทราบ ตลอดจนนำผลไปพัฒนาปรับปรุงการศึกษาอกสถานที่ครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนอนุบาลหนูน้อย เมื่อทดลองศึกษาอกสถานที่ตามรูปแบบการจัดการศึกษาอกสถานที่สำหรับนักเรียนอนุบาล

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังศึกษา อกสถานที่ทั้ง 2 ครั้ง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรอบดับชั้น โดยครั้งที่ 1 ขั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงมากที่สุด รองลงมาคือขั้นอนุบาลปีที่ 3 และขั้นอนุบาลปีที่ 1 ตามลำดับ ครั้งที่ 2 ขั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงมากที่สุด รองลงมาคือขั้นอนุบาลปีที่ 1 และขั้นอนุบาลปีที่ 3 ตามลำดับ แสดงว่าการนำนักเรียนไปศึกษาอกสถานที่ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และเกิดการเรียนรู้ที่ดี ดังเช่นที่ สมิธ (Smith, 1976: 6) กล่าวว่า การศึกษาอกสถานที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี มีประสิทธิภาพมากที่สุดโดยผ่านประสบการณ์ตรง การเรียนรู้จะเริ่มที่วัดถูกประสงค์ ความสนใจ และความต้องการของเด็ก นอกเหนือนี้การรับรู้จากประสบการณ์ตรง ผ่าน ประสบการณ์สัมผัสต่าง ๆ จัดได้ง่ายไม่ว่าจะเป็นการมอง สัมภค สัมผัส ได้ยิน ได้กลิ่น เป็นต้น เป็นการเรียนที่มีชีวิตชีวาและเต็มไปด้วยความกระตือรือร้นของผู้เรียน ซึ่งจากการประยุกต์ใช้ประสบการณ์ของ เด็ก ถึงถึงใน ขั้นยิ่งที่ พราหมณวงศ์, 2521: 2) กล่าวว่าผู้เรียนจะเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมมากกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรม โดยเฉพาะ การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนเจตนารับ ซึ่งได้แก่ ประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการสัมผัส ด้วยประสบการณ์สัมผัสตั้ง 5 ของตนเอง และในสภาพที่เป็นจริง จะเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการ (เบญญา แสงมะดิ, 2525: 7)

ส่วนการที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนเมื่อศึกษาอกสถานที่ที่สูงขึ้นในแต่ละครั้ง มากันอยู่ต่ำกัน ในแต่ละระดับชั้น คือ ครั้งที่ 1 ขั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงมากที่สุด รองลงมาคือขั้นอนุบาลปีที่ 3 และขั้นอนุบาลปีที่ 1 ส่วนครั้งที่ 2 ขั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงมากที่สุด รองลงมาคือขั้นอนุบาลปีที่ 1 และ 3 แสดงว่า การศึกษาอกสถานที่แต่ละครั้งมีความเข้มข้นแตกต่างกันไปอาจขึ้นกับสถานที่ที่ไปศึกษา การเตรียมการ กิจกรรมของศึกษาอกสถานที่ หรือกิจกรรมขั้นหลังศึกษาอกสถานที่ แต่อย่างไรก็ตามหากได้มีการเตรียมการ ที่ดีย่อมจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี และเกิดปัญหาน้อยที่สุด

3.2 คะแนนพฤติกรรมของนักเรียนขณะศึกษาอกสถานที่ทั้ง 2 ครั้ง และเมื่อศึกษาในห้องเรียน พบว่า คะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยรวมทุกพฤติกรรม จำแนกดามระดับชั้น เมื่อศึกษาอกสถานที่ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 สูงกว่าเมื่อศึกษาในห้องเรียน และพบว่า คะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเมื่อศึกษาอกสถานที่ครั้งที่ 2 จะสูง ขึ้นกว่าเมื่อศึกษา อกสถานที่ครั้งที่ 1 แสดงว่านักเรียนจะมีพฤติกรรมดีขึ้นเมื่อศึกษาอกสถานที่ และเมื่อศึกษา อกสถานที่บ่อยครั้งขึ้นนักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นแต่ในบางกรณีอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไม่มาก นัก ดังนั้น จึงควรวางแผนที่จะติดตามและประเมินผลการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เหมาะสมกับสถานที่ที่จะนำไปศึกษาด้วย

จากการทดลองหาค่าคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ย รายพฤติกรรมแยกตามระดับชั้น พบว่า ชั้นอนุบาลปีที่ 1, 2 และ 3 คะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเมื่อศึกษาอกส่วนที่ครั้ง 2 ครั้ง สูงกว่าเมื่อศึกษาในห้องเรียน และคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเมื่อศึกษาอกส่วนที่ครั้งที่ 2 จะสูงกว่าเมื่อศึกษาอกส่วนที่ครั้งที่ 1 ทุกพฤติกรรมยกเว้นบางพฤติกรรมของชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่า คะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยบางพฤติกรรมเมื่อศึกษาอกส่วนที่ครั้งที่ 1 (ไปวัด) น้อยกว่าเมื่อศึกษาในห้องเรียน ซึ่งได้แก่ 5 พฤติกรรม คือ ช่วงความสนใจ พูดแสดงความคิดเห็น ช่างซักซ่างด้าน กล้าแสดงออก รู้จักการรอคอย แสดงว่า โดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนจะมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น ยกเว้น ในบางกรณี เช่น เมื่อไปวัดนั้นบางพฤติกรรมอาจมีคะแนนน้อยกว่าการศึกษาในห้องเรียน เพราะนักเรียนต้องสำรวจ ระมัดระวังดูเอง ทำให้พฤติกรรมบางอย่างไม่สามารถแสดงออกได้เต็มที่

เมื่อศึกษาคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ย รายพฤติกรรม ของนักเรียนทุกระดับชั้น พบว่า คะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยเมื่อศึกษาอกส่วนที่ครั้ง 2 ครั้ง สูงกว่าเมื่อศึกษาในห้องเรียน และคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ย เมื่อศึกษาอกส่วนที่ครั้งที่ 2 สูงกว่าครั้งที่ 1 ทุกพฤติกรรม แสดงว่า โดยภาพรวมแล้วนักเรียนจะมีพฤติกรรมดีๆ ที่ดีขึ้นทุกพฤติกรรมอาจเป็นผลมาจากการศึกษาอกส่วนที่ และเมื่อศึกษาอกส่วนที่มากครั้งขึ้นนักเรียน มีแนวโน้มว่าจะมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นเพิ่มมากขึ้นด้วย เพราะนักเรียนมีความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับวิธีศึกษา ทำความรู้ การปฏิบัติดน มีความคุ้นเคยกับการปรับตัวต่อสถานที่ และบุคลคลดีๆ ได้ดีขึ้น ดังนั้น หากครุ่นจัด การศึกษาอกส่วนที่ให้แก่นักเรียนอย่างมีขั้นตอนที่ดี และจัดได้บ่อยครั้งเท่าไหร่ยิ่งเพิ่มทักษะในการศึกษา ทำความรู้ให้กับนักเรียนมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ขณะเดียวกันก็จะทำให้นักเรียนมีพัฒนาการขึ้นดีๆ ดีขึ้นเป็นลำดับ

4. ความคิดเห็นต่อการทดลองจัดการศึกษาอกส่วนที่ให้กับนักเรียนอนุบาลโดยครู ผู้บริหาร และผู้ปกครองของโรงเรียนอนุบาลหนูน้อย พบว่า ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหาร เห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาอกส่วนที่และเห็นว่าควรจัดให้กับนักเรียนอนุบาล นอกจากรู้สึกทุกคนเต็มใจที่จะไปศึกษานอกส่วนที่กับนักเรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาอกส่วนที่ นอกจากนี้ยังพบว่าทุกฝ่ายเต็มใจที่จะเป็นผู้รับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาอกส่วนที่

สำหรับขั้นตอนดีๆ ในการนำรูปแบบการจัดการศึกษาอกส่วนที่ไปทดลองใช้นั้น ครูและผู้บริหารพบว่าไม่มีปัญหาและข้อเสียใดๆ สำหรับผู้ปกครองที่ไม่พบข้อเสียหรือปัญหาใดๆ เช่นกัน นอกจากเสนอแนะในเรื่องของการประเมินด้วยความปลดปล่อย และการเลือกสถานที่ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ตลอดจนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาสิ่งที่ตนสนใจโดยไม่รีบ้อน จากที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าหากมีการวางแผนการจัดการศึกษาอกส่วนที่ที่ดีแล้ว ทั้งผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารโรงเรียนซึ่งเห็นประโยชน์ของ การศึกษาอกส่วนที่จะมีความเต็มใจ และให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาอกส่วนที่ให้แก่นักเรียนอนุบาลได้ด้วยดี

จากการวิจัยดังได้กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนี้ จะเห็นว่าการศึกษาอกส่วนที่เป็นสิ่งสำคัญ และควรจัดให้แก่นักเรียนอนุบาล เพราะจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีทั้งในแง่ของเนื้อหาที่เด็กจะได้รับ

และการปลูกฝังทักษัณคติที่ดีทั้งในเรื่องของการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมรอบตัวไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติ หรือสังคมที่แวดล้อมตัวเด็ก นอกจากนี้ยังเรียนด้วยบรรยายภาพที่มีชีวิตชีวาและสามารถเชื่อมโยงการศึกษาที่ได้รับไปสู่ความเป็นจริงในชีวิต และนำประสบการณ์มาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง

ดึงแม้จะพบว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนอนุบาลไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง ครู และผู้บริหาร ส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาอกสตานที่ดีตาม แต่ยังไม่ได้จัดการศึกษาอกสตานที่ให้กับนักเรียนอย่างจริงจัง หรือบางโรงเรียนก็ไม่จัดให้แก่นักเรียนอนุบาลเลย ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันความยุ่งยากที่อาจเกิดขึ้น จึงทำให้นักเรียนสูญเสียโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการศึกษาอกสตานที่ไปอย่างน่าเสียดาย ดังนั้น หากโรงเรียนหรือครูได้ทราบขั้นตอนที่จะใช้เป็นแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาอกสตานที่ แล้วนำไปปฏิบัติ ก็จะลดความยุ่งยากหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง จากการวิจัยที่ได้ทดลองจัดการศึกษาอกสตานที่ดีตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ พบว่า ครูสามารถจัดการศึกษาอกสตานที่อย่างมีประสิทธิภาพ และครูเองก็พบว่าไม่มีความยุ่งยากเกิดขึ้นจากการจัดการศึกษาอกสตานที่ให้แก่นักเรียน อนุบาล แต่จะพบว่าทั้งนักเรียนและครูต่างมีความสุข สนุกสนาน และได้เปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนการสอน ทำให้ครูและนักเรียนเกิดความประทับใจที่ได้ไปศึกษาอกสตานที่ร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไปสำหรับครู ผู้บริหาร โรงเรียน และผู้เกี่ยวข้อง

1.1 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าการศึกษาอกสตานที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนอนุบาล เกิดการเรียนรู้ที่ดี ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูนำการศึกษาอกสตานที่ไปใช้กับนักเรียนอนุบาล ส่วนครุครูศึกษาถึงวิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ ใน การจัดการศึกษาอกสตานที่ให้กับนักเรียนอนุบาล อย่างละเอียด เพื่อให้การจัดการศึกษาอกสตานที่เกิดประสิทธิภาพสูงที่สุด นอกจากนี้ยังควรให้ความรู้กับผู้ปกครองเกี่ยวกับคุณค่าของ การศึกษาอกสตานที่ที่มีต่อนักเรียนอนุบาล

1.2 ควรจัดการศึกษาอกสตานที่ไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการเรียนการสอน โดยมีการวางแผนระยะยาว และให้มีความสอดคล้องกับแนวและแผนการจัดประสบการณ์ขั้นอนุบาลของโรงเรียน

1.3 จากผลการวิจัยพบว่าสิ่งที่เป็นปัญหาสำคัญในการจัดการศึกษาอกสตานที่ คือความวิตก กังวลต่อความปลอดภัยของนักเรียน เนื่องจากเด็กในช่วงอนุบาลยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ดีนัก ดังนั้น โรงเรียนจึงควรคำนึงถึงและเตรียมการในเรื่องนี้เป็นอย่างดีโดยไม่ประมาท

1.4 หากครูได้มีรูปแบบการจัดการศึกษาอกสตานที่ให้สำหรับนักเรียนอนุบาล จะช่วยให้ครูเตรียมขั้นตอนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ส่วนผู้ปกครองก็จะเกิดความมั่นใจว่าโรงเรียนสามารถจัดการศึกษาอกสตานที่ให้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี จึงจะทำให้ผู้ปกครองสนับสนุนและให้ความร่วมมือ

1.5 ควรมีการจัดทำและเก็บรวบรวมโครงการการศึกษานอกสถานที่แต่ละครั้ง เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการจัดการศึกษานอกสถานที่ของโรงเรียน มีการจัดทำรายการสถานที่ที่ควรพานักเรียนไปศึกษา สิ่งที่จะศึกษา สถานที่ติดต่อ และข้อแนะนำเพิ่มเติม โดยอาจทำในรูปของบันทึกรายการสถานที่ หรือสมุดรายนามสถานที่ที่ศึกษา เพื่อสะดวกต่อการเลือกและกำหนดสถานที่ และควรแจ้งในสมุดรายงานผลการผลการศึกษาของนักเรียนว่ามีการจัดการศึกษานอกสถานที่ให้แก่นักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเบรเยินเที่ยบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเมื่อศึกษานอกห้องเรียน และศึกษาในห้องเรียน โดยใช้นื้อหาประสบการณ์เดียวกัน

2.2 ควรมีการศึกษาถึงรูปแบบการจัดการศึกษานอกห้องเรียนในลักษณะอื่น ๆ นอกเหนือจากการศึกษานอกสถานที่ เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จริง

2.3 ควรมีการศึกษาและติดตามผลของพฤติกรรมที่อาจเปลี่ยนแปลงไปของนักเรียน เมื่อได้รับประสบการณ์จากการไปศึกษานอกสถานที่ เพื่อให้ทราบถึงผลของการจัดการศึกษานอกสถานที่ที่มีค่าพุทธิกรรมของนักเรียน

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**